Raport końcowy programu $\mathit{WireWorld}$

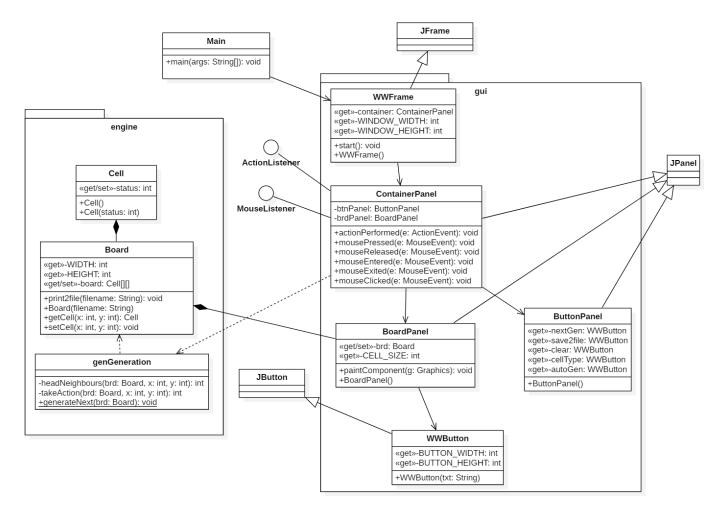
Krzysztof Maciejewski Hubert Kunikowski

9 czerwca 2019

Spis treści

1	Ostateczny diagram klas	2
2	Opis modyfikacji	3
3	Działanie	3
4	Podsumowanie testów	4

1 Ostateczny diagram klas

Ostateczna struktura programu pozostała niemal bez zmian w stosunku do wersji ze specyfikacji implementacyjnej.

- Cell przechowuje status komórki.
- Board przechowuje tablicę komórek (obiektów Cell).
- genGenerator odpowiada za generowanie kolejnych generacji.
- WWFrame dziedziczy po JFrame, odpowiada za wyświetlanie okna.
- ContainerPanel dziedziczy po JPanel, przechowuje zawartość okna.
- ButtonPanel dziedziczy po JPanel, odpowiada za wyświetlanie i działanie przycisków.
- BoardPanel dziedziczy po JPanel, odpowiada za wyświetlanie i działanie planszy.
- WWButton dziedziczy po JButton, określa właściwości przycisków.

2 Opis modyfikacji

1. Klasa ButtonPanel

Klasa ta początkowo miała posiadać przycisk "Auto generate". Przycisk ten miał automatycznie generować kolejne generacje. Ostatecznie nie został on dodany, gdyż nie starczyło nam czasu. Klasa ta zawiera dodatkowo dwa atrybuty Jlabel, które odpowiadają za wyświetlenie tytułu (Wire World) oraz autorów w oknie.

2. Pakiety

Ostatecznie pakiety *engine* oraz *gui* nie zostały utworzone, gdyż po rozdzieleniu klas do pakietów napotkaliśmy na komplikacje, którym nie byliśmy w stanie zaradzić.

3 Działanie

Program możemy wywołać bez argumentów lub z argumentem będącym nazwą pliku. Jeżeli podamy nazwę pliku, program wczyta z niego początkowy układ komórek. Domyślnie program wczyta gotową planszę z folderu *resources*.

Z boku mamy cztery dostępne przyciski.

- Przycisk "Next Generation" następną nową generację.
- Przycisk "Save to file" zapisuje bieżącą generację do pliku tekstowego.
- Przycisk "Clear" czyści planszę.
- Ostatni przycisk może znajdować się w jednym z trzech stanów: Connector, Electron Head oraz Electron Tail. Stan tego przycisku określa jaką komórkę umieszczamy na planszy.

Aby zmienić stan komórki, klikamy na wybraną komórkę na planszy.

4 Podsumowanie testów

W celu przetestowania stworzonych klas i metod, napisaliśmy testy jednostkowe korzystając z biblioteki JUnit. Poprawne wykonanie sprawdzane było poprzez porównanie danych otrzymanych z oczekiwanymi dla różnych metod. Pojedyncze wykonanie testu bez komunikatu o błędzie świadczy o jego poprawnym wykonaniu. Powstały testy klas GenGenerator, Cell, Board. Każda metoda testująca wykorzystywała stworzenie nowego obiektu danej klasy i wykonywanie na nim zadanych metod i sprawdzanie poprawności wyników. Poprawność wyników sprawdzana dzięki asercjom dostępnym w bibliotece JUnit, które są metodami statycznymi w klasie Assert. Najczęściej stosowana była asercja assertEquals, która przyjmuje dwa parametry - wartość oczekiwaną i rzeczywistą, a następnie porównuje je ze sobą. Jeśli wartości się różnią, rzuca wyjątek. Przykłądowy test:

```
import org.junit.Assert;
import org.junit.Test;
import static org.junit.Assert.*;
public class genGeneratorTest extends genGenerator {
    @Test
    public void TestgenerateNext() {
    Board TestBoard;
    TestBoard = new Board( file_name: "resources/" + "TestBoard.txt");
    Cell Cell_4 = new Cell( status: 4);
    Cell Cell 1 = new Cell( status: 1);
    Cell Cell 2 = new Cell( status: 2);
    Cell Cell 3 = new Cell( status: 3);
    TestBoard.getBoard()[1][1] = Cell 1;
    TestBoard.getBoard()[3][3] = Cell_2;
    TestBoard.getBoard()[5][5] = Cell_3;
    TestBoard.getBoard()[7][7] = Cell_4;
    generateNext(TestBoard);
    Assert.assertEquals( expected: 1, TestBoard.getCell( X: 1, y: 1).getStatus());
    Assert.assertEquals( expected: 3, TestBoard.getCell( x: 3, y: 3).getStatus());
    Assert.assertEquals( expected: 4, TestBoard.getCell( X: 5, y: 5).getStatus());
    Assert.assertEquals( expected: 4, TestBoard.getCell( X: 7, Y: 7).getStatus());
    Assert.assertEquals( expected: 0, TestBoard.getCell( X: 10, y: 10).getStatus());
```